



R O Z S U D O K
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **L. Š.**, bytom K., S. ul. č. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 15. januára 2010, číslo BA-5581/2010, o úrazovej rente, na odvolanie odporkyne, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 1. júla 2010, č.k. 12Sd/39/2010-32, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 1. júla 2010, č.k. 12Sd/39/2010-32, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 1. júla 2010, č.k. 12Sd/39/2010-32, podľa § 250q ods. 2 OSP zrušil rozhodnutie z 15. januára 2010 číslo BA-5581/2010, ktorým odporkyňa podľa § 293ao zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) v spojení s § 112 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení, rozhodla o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu v sume 445,20 € mesačne s účinnosťou od 1. januára 2008 s následnými zákonnými zvýšeniami a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia vyplýva, že odporkyňa pri výpočte priemerného zárobku rozhodujúceho pre výpočet náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vzniknutej chorobou z povolania mala vychádzať z ustanovenia § 201 ods. 2 Zákonníka práce (v znení účinnom od 1. júla 2003), a teda musela priemerný zárobok upraviť o výšku priznaných percent postupne, zvyšovaním posledne percentuálne upraveného priemerného zárobku. Krajský súd zaujal právny názor, že navrhovateľovi od 1. januára 2004 do 21. decembra 2003, patrí úrazová renta v sume nezníženej o daň z príjmov.

Rozsudok krajského súdu napadla včas podaným odvolaním odporkyňa. Žiadala, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil a jej rozhodnutie potvrdil, ako vecne správne. Namietala, že pri výpočte výšky transformovanej úrazovej renty podľa § 293ao zákona o sociálnom poistení vychádzala z priemerného zárobku rozhodujúceho pre výpočet náhrad za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, vzniknutej chorobou z povolania, ktorého výška bola zistená v rozsudku Okresného súdu Prievidza z 12. decembra 2007, č.k. 5C/34/2007-155 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 12. marca 2009, č.k. 4Co/54/2008-186. Nesúhlasila s názorom krajského súdu, že navrhovateľovi od 1. januára 2004 do 21. decembra 2003 patrí úrazová renta v sume nezníženej o daň z príjmov.

Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd odvolanie zamietol a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Podľa § 293ao zákona o sociálnom poistení, ak pri určení výšky náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity, ktorá sa podľa § 272 ods. 3 považuje za úrazovú rentu alebo sa vypláca ako úrazová renta podľa § 293o ods. 1 a 2, sa zohľadní počas trvania nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004 pravdepodobný zárobok a nárok na výplatu tejto úrazovej renty má trvať aj po decembri 2007, úrazová renta sa vypláca od splátky splatnej po 31. decembri 2007 v sume, v ktorej sa pravdepodobný zárobok zohľadní vo výške 75 % minimálnej mzdy zamestnancov v pracovnom pomere odmeňovaných mesačnou mzdou, ktorá platila

k 31. decembru 2003. Sociálna poisťovňa rozhodne o výške úrazovej renty podľa prvej vety na žiadosť jej poberateľa. Ak suma úrazovej renty určená podľa prvej vety je nižšia ako suma úrazovej renty vyplácanej k 31. decembru 2007, vypláca sa po tomto dni úrazová renta, ktorej suma je vyššia.

Zo spisov vyplýva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej o úrazovej rente vypočítanej podľa § 293ao zákona o sociálnom poistení na základe žiadosti navrhovateľa.

Navrhovateľ namietal, že odporkyňa od 1. januára 2004 pri výpočte úrazovej renty nesprávne valorizovala priemerný zárobok navrhovateľa vo výške 21 336 Sk, ktorý už odporkyňa znížila o daň z príjmu (odporkyňa už od výšky straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti odpočítala preddavok na daň).

Najvyšší súd považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a postup odporkyne pri určení výšky sumy úrazovej renty od 1. januára 2004 za nezodpovedajúcu zákonu.

Valorizáciu navrhovateľovho priemerného zárobku vo výške 18 158 Sk (4. štvrt'rok 1999) mala odporkyňa vykonať od 1. júla 2002 o 8,2 % a od 1. júla 2003 o 9,3 %, čo ani nebolo sporné. V zmysle § 201 ods. 2 Zákonníka práce (účinného od 1. júla 2003) sa priemerný zárobok rozhodujúci na výpočet predmetnej náhrady upravuje o výšku priznávaných percent postupne, zvyšovaním posledne percentuálne upravených priemerných zárobkov, počnúc dňom skončenia pracovnej neschopnosti, pri vzniku invalidity, alebo čiastočnej invalidity. Odporkyňa však nepostupovala v súlade s citovaným ustanovením, lebo od 1. júla 2003 upravila priemerný zárobok o 9,3 %, vypočítaných z pôvodnej výšky 18 158 Sk a teda úpravu nerealizovala postupne.

K námietke odporkyne, že pri výpočte výšky transformovanej úrazovej renty podľa § 293ao zákona o sociálnom poistení vychádzala z priemerného zárobku rozhodujúceho pre výpočet náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vzniknutej chorobou z povolania, stanoveného v rozsudku Okresného súdu Prievidza z 12. decembra 2007, č.k. 5C/34/2007-155 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 12. marca 2009, sp. zn. 4Co/54/2008 treba uviesť, že záväzný je výrok právoplatného rozsudku (§ 159

ods. 2 OSP) a nie jeho odôvodnenie, navyše v uvedenom konaní boli predmetom sporu iné otázky, ako stanovenie výšky valorizovaného priemerného zárobku. Odporkyňa bola povinná rozhodnúť v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a teda nemohla prevziať výšku valorizovaného priemerného zárobku navrhovateľa z odôvodnenia rozhodnutia z iného konania, bez jej náležitého odôvodnenia.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bol zrazený preddavok na daň súčasťou náhrady straty na zárobku, ktorá navrhovateľovi patrila a preto za úrazovú rentu môže byť považovaná ako navrhovateľovi patriaca podľa predpisov platných do 31. decembra 2003, len taká náhrada za stratu na zárobku, ktorá zodpovedá nároku príjemcu, vrátane odvedeného preddavku na daň.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu odporkyne nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 2502k ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP, lebo úspešný navrhovateľ si náhradu trov neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová